

ШОСТА НЕДІЛЯ ПАСХАЛЬНА

Ісус обіцяє своїм апостолам Святого Духа. Він називає Його «іншим Заступником», що є перекладом слова «Паракліт» — утішитель, заступник або захисник. Він каже «інший», бо нашим першим заступником на небі є сам Ісус Христос.

Коли людина робить щось погане, і ми хочемо її захистити, ми заступаємося за неї, намагаємося зрозуміти зло, яке вона вчинила, і знайти якийсь аргумент, щоб виправдати її, применшуючи значення її поганого вчинку. Але кожен поганий вчинок завжди має об'єктивні наслідки, іноді матеріальні, але насамперед духовні, бо кожен поганий вчинок, який ми робимо, завдає рани душі, що послаблює нас і робить нас більш схильними до повторного гріха. Хоч би я каюся, хоч би мене вибачили чи пробачили, ця рана залишається.

Ми говоримо, що Святий Дух захищає нас, бо виправдовує нас. «Виправдовувати» — це не шукати виправдання, а «зцілювати, лікувати, робити праведним». Ісус посилає Духа, щоб той зцілив серце людини, поранене гріхом, через благодать, яка є ніби духовним ліком. Спокута, яку приносить нам Ісус своїм воскресінням, — це не виправдання грішника, не наклеювання пластиру, не приховування гріхів під килимом, щоб їх не було видно, і навіть не стирання гріхів, ніби Бог закриває очі перед гріхом і дивиться в інший бік. Справа не в цьому. Це щось набагато більше. Це справжнє внутрішнє зцілення.

Гріх людини є реальним, і шкода, яку завдає гріх, є реальною. Зцілення від Бога також є реальним. Так само, як людина грішить вільно, вона повинна вільно просити прощення, якщо хоче, щоб Бог її пробачив. Бог завжди хоче пробачити, але Він може зцілити моє серце лише тоді, коли я добровільно прошу Його про це. Того, хто не просить прощення, Бог не може пробачити, бо це вимагає від мене свободи висловити це прохання і мати намір змінити своє життя з любові.

Це зцілення передбачає передачу Божого життя, завдяки якому ми є дітьми і можемо називати Бога «Отцем». Отже, Ісус говорить про передачу Духа, завдяки якому нам дається Боже життя в нас. Завдяки воскресінню Ісуса нам не тільки прощаються гріхи, але й передається саме Боже життя, яке нас оновлює, робить нас новими створіннями, дає нам сили жити відповідно до того, ким ми є: дітьми Божими.

Це дуже глибокі істини, над якими ми повинні щодня і без поспіху розмірковувати, хоча це настільки велике, що ми ніколи не зможемо повністю осягнути це своїм розумом, але можемо почати розуміти серцем і жити цим через віру.

Бога завойовують любов'ю. У цій любові до Отця, що виявляється у дрібних справах, які ми робимо щодня, нам дедалі досконаліше відкривається обличчя Ісуса, що спонукає нас любити Його ще більше. Бог є любов, і Святий Дух дається нам, щоб ми любили так, як Бог любить нас, і любили інших, і таким чином почали вже тепер радіти інтимній любові Бога.

Просімо про це Пресвяту Діву, чиї стосунки зі Святим Духом були найглибшої близькості, від її зачаття аж до небесної слави.